

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „**KOROŠKI SLOVENEK**“
Klagenfurt, Viktringer Ring 26 — Tel. 13-02
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Koroški Slovenec, uredništvo, Klagenfurt, Viktringer Ring 26

List za politiko,
gospodarstvo in prosveto

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 10 Rpf.
Stane četrtletno: 1 RM — Rpf.; celoletno: 4 RM — Rpf.
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Rast srbskega naroda.

Svoječasno smo govorili o narodu kot živem, četudi samo v udih vidnem bitju, ki ima svoja otroška leta, svojo mladostno dobo, svoj čas moške zrelosti in končno svojo starost, prav tako kakor vsa živa bitja. Tedaj smo rekli, da bomo ob času pokazali v nekaj potezah rast in razvoj poedinih narodov iz velike slovanske narodne družine, ki nas zanima neposredno. Oglejmo si danes v bežnih obrisih razvoj srbskega naroda, ki je po svojem odločnem značaju in po samosvoji rasti med vsemi jugoslovanskimi narodi poleg Bolgarov brez dvoma najzanimivejši. Med Nemci je priljubljena krilatca, ki imenuje Srbe „jugoslovanske Pruse“, kar sicer ni povsem točna označba, vendar pa do gotove meje posrečena.

Ob prihodu v svojo današnjo domovino v 5. in 6. stoletju so bili vsi južni Slovani na približno enaki stopnji razvoja. Če bi tedanji razvoj hoteli označiti z našo uvodno podobo, bi rekli, da so se južni Slovani tedaj nahajali v otroški dobi narodne rasti. In kakor se pri otrocih ne more govoriti o osebnosti s strogo izklesanimi lastnostmi, prav tako se tudi pri tedanjih južnih Slovanih ne more govoriti o različnih narodih. Zgodovina južnih Slovanov v prvi dobi po naselitvi je v svojem bistvu pri vseh enaka. Šele stoletja razvoja so iz prvotne brezoblične mešanice raznih plemen izoblikovala narode z izrazitejšimi potezami, kakor jih poznamo danes pod imeni Srbi, Bolgari, Hrvatje in Slovenci. Če obstojajo danes med temi narodi dejanske razlike v njihovem mišljenju in v pojmovanju življenjskih oblik, je to povsem razumljivo. Saj imajo tudi otroci ene matere lahko zelo različne nazore v življenju, različne navade, pa tudi različno znanje, če so rasli vsak v drugačnih prilikah.

Predniki sedanjih Srbov so ob naselitvi posedli kraje, ki jim je tedaj vladala Bizantija ali Vzhodno-rimsko cesarstvo s sedežem v Carigradu. Vladajoči sloj so bili v tej dobi Grki, ki so kot narod že nekaj stoletij poprej dosegli svoj višek življenjske moči. Vendar je imel ta starajoči se narod tedaj za seboj dolgo vrsto stoletij vladarske in državniške izkušnje. Zato je razumljivo, da je bil še vedno lahko kos prednikom sedanjih Srbov, ki so v svoji otroški neizkušnosti po vzgledu starejših poskušali prve korake, da ustvarijo svojo lastno politično obliko. Če preskočimo prve tovrstne poizkuse, bomo rekli, da se je Srbom s Stefanom Nemanjo koncem 12. stoletja prvič posrečilo, da si ustvarijo svojo lastno državo z odgovarjajočimi svoboščinami in veljavo. Lahko rečemo, da so Srbi v tem času zaživel svojo mladeniško dobo, polno zaleta, velikih stremeljenj in pričakovanj. Čim so dosegli politično svobodo, se je tudi njihova narodna rast bujno razbohotila. V isti dobi se tudi versko ločijo od Bizanca, poldrugo stoletje kasneje — za carja Dušana Silnega — imajo tudi že pravno osnovo za svojo državno organizacijo. Vse tedaj je kazalo, da bo postal srbski narod urejujoča sila Balkana in bo prevzel dediščino starajočega se grškega naroda. Sredi bujne narodne rasti pa je nastopil nenadni zastoj. Na vzhodu so se pojavili azijski Seldžuki, ki so nam znani pod imenom Turki. Ta narod se je nekaj stoletij prej izselil iz tedanje kitajske države, prodril v Malo Azijo in začel ogrožati Evropo z Balkana. Očividno je bil ob izselitvi iz Kitajske v zreli mladeniški dobi, ko sile prekipujejo. Ni mogel prenašati okorele kitajske dr-

žave in se je rajši izselil, da se reši telnih oklepov. Nenadno se je pojavil na pragu Evrope in na njeni zemlji našel sicer številčno močne, a mlade narode. Brez težav je podjarmil razpadajočo Bizantijo in nato napadel mlade južnoslovanske narode, ki so v tej dobi šele začeli resno graditi svoje lastne svobodne države. Poraz na Kosovskem polju leta 1389. je mlademu srbskemu narodu zlomil hrbtnico in 70 let kasneje je izginila zadnja sled srbske samostojnosti.

S Turki je nastopila za srbski narod doba, ki bi jo lahko primerjali težki boleznini na mladem telesu. Človeške sile v boleznini pešajo, duševno življenje pa se krepi, da človek notranje hitreje dozoreva, kakor če bi bil zdrav. Tak je bil razvoj Srbov v stoletjih turške sužnjosti. Na zunaj so jim zlomili vso moč, notranje pa je narod dozoreval in čim se je začel narod tlačitelj starati in pe-

šati, je mogel notranje prekaljeni srbski narod započeti novo borbo za svojo svobodno rast v svobodni državi.

Začetkom 19. stoletja so Srbi že lahko napovedali odprt boj Turkom. Boj je trajal z mladimi presledki več desetletij, ja, trajal je celo stoletje. Pred začetkom svetovne vojne je bila Srbija mlada, čila država. V vojnih letih je šel srbski narod še enkrat svojo križevno pot, ko je izgubil državo in zemljo in se je morala srbska armada zateči na tuja tla. A narod s stoletji trpke zgodovine in težkimi izkušnjami je prebolel tudi to trpljenje. Razpod izživele avstro-ogrške monarhije je omogočil politično združitev Srbov s sorodnim hrvatskim in slovenskim narodom v Jugoslaviji. Srbski narod je dozorel v zrelega moža, ki ne razmetava več svojih sil, temveč jih premišljeno uporablja v skladu z dognanji svoje zgodovine.

Italija si je pridružila Albanijo

Nagli zaključek neuspeh pogajanj med obema državama.

Začetkom minulega tedna je italijanska vlada predložila Albaniji neke želje, o katerih je nato razpravljala albanški parlament. Pogajanja niso dovedla do nikakih uspehov, pač pa je prišlo v glavnem albanskem mestu Tirani in drugih krajih do protiitalijanskih demonstracij. Da zaščiti življenje in premoženje svojih državljenov, je italijanska vlada nato odredila, naj se Albanija zasede po italijanski vojski. Prihitelo je 400 bombnikov, pred pristanišči Albanije pa se zasedlo skupno 170 ladij s 100.000 italijanskimi vojaki. Kralj Zogu je v posebnem proglasu javil ljudstvu neuspeh pogajanj ter ga pozval, „naj rajši častno pogine, kakor pa se preda brez boja in obrambe, kajti narod, ki se ne zna braniti, ne zasluži, da živi“. Prišlo je do ostrih, a kratkih bojev, nakar je italijanska vojska zasedla vso Albanijo do jugoslovanske in grške državne meje. Kralj Zogu je z družino pobegnil v Grčijo, več višjih častnikov pa v Jugoslavijo.

Nekaj podatkov o Albaniji: Albanska država meri 27.538 kv. km in ima okroglo en milijon prebivalcev. Ljudstvo se bavi pretežno s kmetijstvom, izmed rudnih bogastev je važen predvsem petrolej. Važna pa je lega albanske države, ki je zagvozdna med Jugoslavijo, Grčijo in Jadranom.

Odmev po svetu: Zasedba Albanije po italijanski vojski je naravno vzbudila v vsej Evropi in še v Ameriki veliko pozornost. Pariški listi jo smatrajo za odgovor osi RIM-Berlin na angleško obkroževalno politiko. V Londonu so se neprestano vršili politični razgovori. Nemški listi navajajo malomarnost bivše albanske vlade v gospodarskem pogledu ter naglašajo, da je kralj Zogu leta 1931 sam odklonil italijansko jamstvo albanske neodvisnosti. Trezno razsojevanje novonastalega položaja v Jugoslaviji kot najbližji sosedu potrjuje predvsem dejstvo, da so se člani beograjske vlade med prazniki nahajali izven Beograda.

Madžari za narodnostne pravice!

V glasilu madžarske vlade je nek poslanec priobčil razpravo o novi narodnostni zakonodaji. V članku uvodno ugotavlja, da je sožitje narodov mogoče le tedaj, če imajo narodi pravico in možnost, da se razvijajo primerno svoji kulturi, navadam in običajem in se poslužujejo svoje govornice. „Vodilni madžarski sloj naj zajema svoje naslednike iz madžarskega naroda in nikar iz tujih narodnosti. Obrat-

no je ravno tako nemogoče, da se narodnim skupinam usiljujeta madžarska inteligenca in madžarsko vodstvo, ker se s tem prekine razvojna možnost in so pripadniki nemadžarskih narodov prisiljeni, da volijo med zvestobo lastni narodnosti in izdajo dežele.“ Članek pravi naprej, da nikakor ne gre, da bi bili vsi davki Madžarov namenjeni drugorodnim ljudstvom, kakor je tudi nemogoče, da bi napor drugorodcev

služili izključno Madžarom. — „Völkischer Beobachter“ ugotavlja, da so se Madžari s tem člankom povzpeli do pravice, ki priznava osebnost narodne družine, dočim je dosedanja manjšinska zaščita bila namenjena samo posameznim osebam.

Poljsko-angleški sporazum

Poljski zunanji minister Beck je v imenu svoje države sklenil z Anglijo dogovor, v katerem se uvodno pravi, da si obe državi medsebojno jamčita pomoč v slučaju napada od tretje strani. Ob času bosta obe državi sklenili trajen vzajemni dogovor, ki ne bo naperjen proti nobeni tretji državi, marveč bo zagotavljal obema državama vzajemno pomoč v slučaju neposredne ali posredne nevarnosti za neodvisnost katere izmed obeh držav. Sporazum ne ovira dogovorov z drugimi državami za utrditev miru.

„Völkischer Beobachter“ ugotavlja ob oceni novega dogovora, da je Poljska prelomila s politiko maršala Piłsudskega in se dala privabiti v krog držav protinemške fronte. Nemčija je za dokončno ureditev razmerja s Poljsko želela, naj ji Poljska vrne malo, izključno od Nemcev poseljeno ozemlje ter omogoči prosto pot v Vzhodno Prusijo, Poljska pa je odgovorila z mobilizacijo in sedaj z dogovorom z Anglijo. Članek zaključuje: „Poljska je prelomila s kurzom 1934 in se pridružila angleškimi obkroževalnim namenom, katerih cilj je vojna proti Nemčiji. Tega dejstva diplomatske izjave ne spravijo več s sveta.“

Napetost med Rumunijo in Madžarsko.

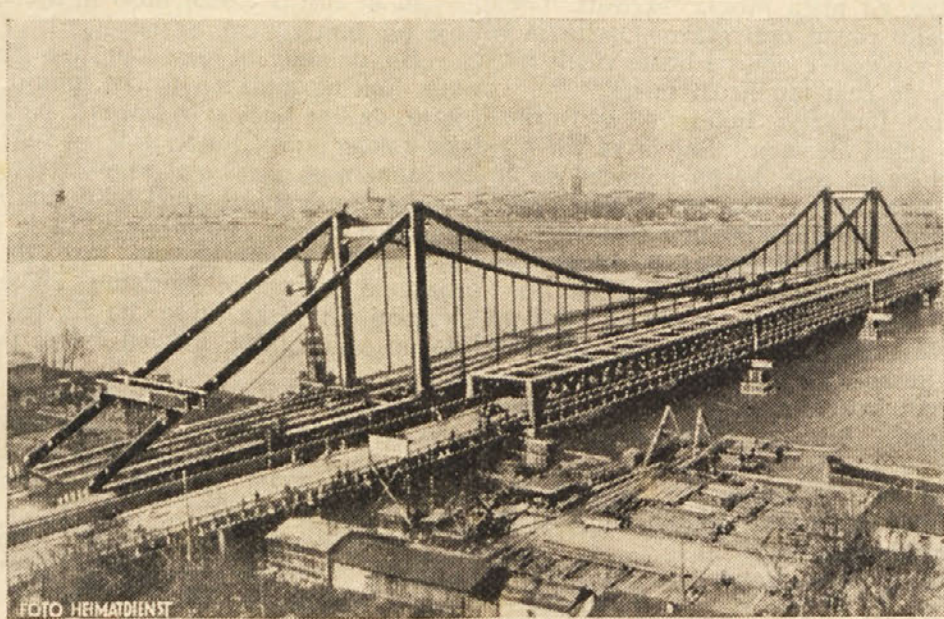
Odnosaji Rumunov in Madžarov so se v zadnjem času poostriili, ker sprejema Rumunija od Anglije ponujeno pomoč. Rumunski listi trdijo, da si hoče Rumunija zagotoviti nedotakljivost svojih meja, a nima nobenih sovražnih načrtov napram Madžarski. Rumunski kralj Karol je minuli teden pregledoval utrdbe ob Madžarski, kar so madžarski listi zabeležili kot protimadžarsko demonstracijo.

Göring v Tripolisu.

V italijansko Tripolitanijo je začetkom tedna dospel feldmaršal Göring s spremstvom in bil pri tripolitanskem guvernerju maršalu Balbu v gosteh. Ob prihodu je bil nadvse svečano sprejet, nakar se je podal v maršalovo poletno bivališče.

Albert Lebrun, vnovič francoski predsednik. Minuli teden je bil na zborovanju narodne skupščine s 506 proti 404 glasovom dosedanji prezident francoske republike vnovič izvoljen. Prezident ima dalekosežne pravice. Sam izbira ministre, sme razpustiti poslansko zbornico, zahteva spremembo ustavnih zakonov, sme pomiloščevati itd. Za svoje delo ni nikomur odgovoren. — Sedanjega prezidenta črtijo levičarji, a uživa med narodom velik ugled.

Južna Amerika se je razburjala, ko so se pojavile vesti, da si hoče Nemčija osvojiti argentinsko in čilensko Patagonijo in nekaj otočij. Listi so priobčili celo neke listine iz katerih naj bi bil razviden načrt o ustanovitvi „Ameriške Nemčije“. Nemški poslanik v Argentini jih je takoj proglasil za navadno potvorbo ter naglasil, da se nemške vlada nikdar ni bavila s takim načrtom.

Novi most preko Donave pri Dunaju.

Teden v besedi.

Jan Bata, znani lastnik najboljših čevljar, bo svoje podjetje na Češkem vodil naprej.

Španija se je pridružila zvezi proti Koiminterni, kar dokazuje, da bo general Franco tudi po zmagi ostal zvest Nemčiji in Italiji.

100.000 vojakov bivše rdeče armade je Franco izpustil v svobodo.

Francija in Turčija se pogajata o pokrajini Sanždak, ki bi jo radi Turki.

190 milj. švicarskih frankov je določil švicarski zvezni svet za obrambne zadeve.

V Innsbrucku so se vršila posvetovanja voditeljev nemške in italijanske vojske.

V Berlinu sta se minuli teden mudila predsednik slovaške vlade Tiso in zun. minister Durčanski.

Iraški kralj Ghazi se je z avtom smrtno ponesrečil, nakar je množica ubila angleškega konzula v Mozulu.

16. aprila poseti Berlin rumunski zunanji minister Gafencu in sicer na vabilo berlinske vlade.

Minister Goebbels se je iz Grčije podal v Egipt.

Jug. poslanik v Berlinu dr. Andrič je nastopil svoje mesto.

Bombni atentati v Angliji se nadaljujejo in policija še vedno ni prišla na sled atentatorjem.

Predsednik beogr. senata dr. Korošec je prebil velikonočne počitnice v južni Italiji.

Za prezidenta turške republike je bil izvoljen z vsemi glasovi Izmet Ineni.

Jugoslovanski Nemci imajo 2 dnevnik in 40 mesečnikov in strokovnih listov. Madžari pa vzdržujejo celo 4 dnevnike in 30 drugih listov.

V Siriji demonstrira dijaštvo za priključitev k Iraku.

Avstralski min. predsednik Lyons je na veliki petek umrl.

Belgija ne more priti do vlade vsled nesporazumljenja med strankami.

Zedinjene ameriške države so uvedle koncentracijska taborišča za politične izseljence.

Albanski kraljici Gerladini se je rodil sinko, ki pa je komaj 4 dni star že moral v prognanstvo.

400.000 frankov ponujajo pariška nogometna društva praški Slaviji za igralca Bicana.

Trdi se, da je Rumunija za ceno vstopa v Balkansko zvezo pripravljena odstopiti Bolgariji Dobrudžo.

O binkoštih nastopi v Beogradu 8000 jugoslovanskih pevcev 120 zborov.

Podlistek

Vajansky Fran Albrecht
Leteče sence.

Povest iz življenja slovaškega ljudstva.
(12. nadaljevanje.)

„Na nek način tudi on! Sedi, sedi na svoji krpi zemlje, leta po zraku, sanjari, čuvstvučkuj, — a kaj mu hasni to? Kar je prejel od očeta, to je obdržal, to je vsa njegova zasluga. Kje je napredek? To so ljudje, ki ne zaslužijo nog, ki jim jih je Bog dal. Ako bi bila naloga človekova, čepeti na enem mestu, bi ga prikoval na skalo kakor koral. Vaši polljudje so same koralne eksistence. Prilepi se, prilepi se ti tja na skalo in potem skomiga slepo z rameni po onekake glupem plenu, ki bi priletel do teh lenih tentakulov. Zato imamo noge, da hodimo, in oči v glavi, da napredujemo.“

„K slabemu?“ je z usmevom rekla Adela. „Naše ljudstvo je dobro, da se voditi, ne pobija, ne pretepa se in sovraži nasilje. Tudi pobožno je, srce ima.“

„Takšno srce ima tudi ovca. Ne pretepa, ne pobija se — in je prav tako pobožna. Čuvstva pa je še mečjega negoli ta čreda.“ Herman je pokazal na ljudi, hiteče k večernicam.

Razmere v od Madžarov zasedeni Karpatski Ukrajini po pisanju raznih listov nikakor niso zadovoljive. Baje so oblasti dale postreliti 28 krajevnih voditeljev, med njimi več duhovnikov, češ da so ukrajinsko ljudstvo podžigali k odporu proti Madžarom. Uradni jezik v Ukrajini je madžarski, o obljubljeni samoupravi ukrajinskega naroda

Iz naše države

Organizacija Hitlerjeve mladine je postala obvezna!

Kanzler je odredil, da je za naloge telesne, duševne in npravne vzgoje celokupne mladine v rajhu poleg doma in šole pristojen izključno vodja organizacije Hitlerjugend. Vsa mladina od 10. do dovršenega 18. leta se obvezno učlani v Hitlerjevo mladino. Postavni zastopniki 10 let starih dečkov in deklic prijavijo vsaj do 15. marca vsakega leta. Za letnike 1921 do 1929, bo drž. mladinski vodja določil termin vstopa s posebno odredbo, v kolikor seve mladostniki niso že člani H.J.

Izjema za nenemške narodne skupine! Za mladino nenemških narodnih skupin v Nemčiji je predvidena izjema. Tozadevna odredba pravi, da je mladina, katere stariši ali očetje po izjavi pripadajo danski ali poljski narodni skupini, od obveznosti izvzeta in ji ni treba pripadati H.J. Stariši javijo svojo tozadevno željo nižji upravni oblasti. Mladinske organizacije drugorodnih narodnih skupin nadzira notranji minister.

Kako je s slovensko koroško mladino? Slovenska prosvetna zveza se je kot zastopnica slovenske narodne družine na Koroškem obrnila na pristojno mesto z željo, da se ugodnost lastne mladinske organizacije dovoli tudi koroškimi Slovencem. O rešitvi vloge bomo pravočasno poročali.

Čehi so pozdravili protektorja.

Po vojaški paradi o priliki prihoda pokrovitelja Češke in Moravske v.

Vesti iz Jugoslavije.

Sestanek Cvetkoviča in dr. Mačka.

Pred prazniki sta se v Zagrebu sešla predsednik jugosl. vlade Cvetkovič in vodja Hrvatov dr. Maček. Uradno poročilo je javilo, da sta se razgovarjala o vprašanju, kako se obnovi popolno zaupanje in utrdi vzajemnost interesov med Srbi, Hrvati in Slovenci, in ugotovila enotno naziranje o načinu rešitve. Vsi jugoslovanski listi brez izjeme so zagrebški sestanek toplo pozdravili, glasilo dr. Mačka pa je še naglasilo, da hrvatski narod želi, da se njegovi odnošaji s srbskim narodom

ni govora. — Boljše se počutijo karpatski Nemci, katere vodi inž. Karmasin. Večje število Nemcev pojde v rajh, da si zasluži najpotrebnejše za življenje. V velikonočnem proglasu je Karmasin poudaril, da so karpatski Nemci temeljni kamen nove Evrope, ki bo zgrajena na osnovi pravice.

Neuratha je taisti sprejel člane češke vlade. Pokrovitelja je nagovoril predsednik vlade Beran in med drugim dejal, da je kulturni in politični okvir, ki ga predstavlja uredba voditelja rajha, za Češko in Moravsko dovolj širok, da zagotovi češkemu narodu nemoten in svoboden razvoj njegovih sposobnosti. Beran je zagotovil, da so Čehi pripravljeni sodelovati za miren in srečen razvoj obeh narodov.

Češke stranke so se združile v narodno družino, katere predstavnik je prehodno poseben odbor. Odboru načeljuje dr. Hacha. Organizaciji sta predvideni za ves narod dve: politična in stanovska. Mladina bo zajeta v posebni organizaciji, Čehinj se bodo združile v posebna društva. K praznikom so listi priobčili Beranov poziv na vse Čeha, naj so enotni in naj se do združenega moža zavedajo težkih predstojećih nalog, ki jih zamore mojitriti samo združen in discipliniran narod.

Glasilo nemške armade je v posebnem članku javilo, da Čehom ne bo treba služiti v nemški vojski. V slučaju vojne bodo zaposleni v rudnikih, tovarnah ali na polju in bodo na ta način branili veliko skupno domovino.

Organizacija rokodelcev.

S 1. aprilom je stopila v Vzvodni marki v veljavo odredba, ki predvideva organizacijo rokodelcev. V okvirju rokodelske zbornice se tvorijo deželne in okrožne rokodelske zveze za posamezne panoge, katerih vodje so tudi že imenovani.

Zasedba Albanije in Jugoslavija.

O italijanski zasedbi Albanije so jugoslovanski listi obširno poročali. Zasedba sama je vzbudila seve izredno zanimanje. Francoski in italijanski listi so tudi sporočili, da je bila jugoslo-

„V meni ga torej ne najdete? Mogoče, da se motite, zelo motite!“

Iz cerkve se je oglasil sprev. Tiho se je vznášal nad lipami. Šum rečice in cerkveno petje se je mešalo v divno harmonijo. Le napačno piskanje razglašeni orgel je kazilo soglasje.

Ela se je napotila v cerkev. „Koncert za ljudi, ki imajo srce,“ je nadaljeval Herman in se oprl ob leseno klop.

„In ki čutijo v sebi dušo in hrepenenje po čem višjem, nezemskem!“

„Do oblakov bi skočil pri teh glasovih. Kakšne dude so to: to pihajo, pihajo, da kar buči, v to bučanje pa žvižga kakor počen lonec, tuli — tuli! To je umetnost vašega samozavestnega starca. Petdeset let muči tako sluh svojih srca polnih poslušalcev in je prepričan, da je oblažil celo faro, da zaključuje delavno, koristno življenje. Njegov sin piska lepše na flavto. Ne davno sem ga čul. Kakšen čudak pa je to?“

Adela je bila jezna. Baurovi posmeški so jo razsrdili, ni znala zavrniti njegovih napadov. Vesela je bila, da se jima je približal Kazimir. Za njim je stopal Evgen Dušan.

„Povejte nam kaj, striček! Kaj je novega v velikem svetu?“ je vprašala Adela, vstala in šla Podolskemu naproti.

vanska vlada o predstojećih korakih Italije uradno obveščena. Po zasedbi je Mussolini beograjski vladi brzojavno sporočil svojo zahvalo za mirno in prijateljsko zadržanje. Italijanski listi so še naglasili potrebo, da ostane prijateljska pogodba obeh držav nespremenjena v veljavi.

To in ono.

Elektrifikacija Slovenije stalno napreduje. Lani se je dolžina električnih daljnovodov povečala za 57 km, dolžina vsega omrežja pa za 170 km. Obstoja načrt, po katerem se mora električni tok razširiti po vsej banovini, za kar bo potrebnih še okrog 50 milijonov dinarjev.

Zanimiva statistika o Beogradu. — Po najnovejši statistiki šteje Beograd 2501 milijonarjev ter 65.000 vpisanih delavcev. V mestu je 20.000 hiš, ki so skupno vredne tri in pol milijarde dinarjev.

Slovenska mladina se živahno giblje. V juniju ima tabor v Mariboru, v juliju pa v Novem mestu na Dolenjskem. Akcija za postavitev osrednjega slovenskega prosvetnega doma v Ljubljani uspešno napreduje. — 28. junija poromajo Slovenci iz ljubljanske škofije k sv. Hemi v Krko, v septembru pa romarji iz lavantinske škofije. — Jugoslovanska letovišča ob Jadranu se polagoma polnijo in bo sezona očividno prav zadovoljiva. — Umrl je znani kmetijski strokovnjak in vzgojnik Viljem Rohrmann, ki je izdal v založbi Mohorjeve več strokovnih knjig.

Kateri imajo prav?

Dvojne vrste ljudi lahko med nami opazujemo. Prvi se radi predajajo občutkom in srcu, drugi motrijo prilike in neprilike z hladnim, često prehladnim razumom in računom. Ob njih izgleda, kot bi slovenska narodnost in slovenska narodna zvestoba imela dvojno lice: bolj čustveno in bolj razumsko poudarjeno. Srce pričara lepote slovenskega sveta, da vnamejo vsega človeka. Razum spet hladno in trezno, češče pretrezno motri dane prilike. Torej dva temperamenta in dva svetova: razumni in čustveniki.

Predvsem mladino in tudi mnoge iz starejše generacije prevzema lepota slovenske narodnosti. Vse jih je zajela mehko doneča materna govorica, vžgala mila naša pesem, očarala kultura slovenskega duha. Pa vidijo v naših vaseh nemške šole in nemške vrtce ter ocenjujejo njihov vpliv na vzgojo najmlajšega slovenskega rodu. Morda prisluhnejo mnogim trdim besedam krajevnih prenapetežev. Bojazljivosti nekaterih svojih sosedov sledijo, še češče nedoslednost lepih narodnostnih načel

Kazimir je pripovedoval novice o priljubljenih operetah, kako nosijo dame lase v gledališču, kako pri večernih zabavah. Kak cvet je treba zatakiniti v gumbnico, da je človek kavalir à jour.

S čibukom je prišel v spalni suknji tudi Jablonsky, za njim obe sestri. Za Cerovsko je služkinja nesla fotelj. Tiha zabava se je razvila pod lipami. Evgen je stal oprt ob lipo; malo je govoril, kot običajno.

Ela se je vrnila iz cerkve, sedla k pianu, zaigrala nekoliko akordov in pričela peti. Imela je dokaj močan, čist glas — skozi odprto okno se je v silnem toku lila nemška pesem. Družba je utihnila.

Večer je prehitel družbo pod lipami, le Cerovska se je, čuteča hlad, podala v svojo sobo. Za njo je šel Kazimir.

„No, o čem razmišljaš?“ ga je vprašala sestra.

„Bauer postavi žago, poruje moje drevje,“ je zaspano odgovoril Kazimir. „V Podolju ostanem, oskrbnika požemem k vragu. Danes sem že delal račune.“

„Ampak uračuniš se. Slabo sidro je veterinjak Bauer! Ko bi se mu posrečilo, ociganiti te?“

(Dalje sledi.)

